

118/2000 Sb. Zákon

ze dne 6. dubna 2000

O ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

Vyhlášeno dne 10. května 2000, datum poslední novelizace 1. ledna 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Ochrana zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele

§ 1

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele.

§ 1a

Zaměstnanec má v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem právo na uspokojení splatných mzdových nároků nevyplacených mu jeho zaměstnavatelem, který je v platební neschopnosti.

§ 2

(1) Zákon se nevztahuje na zaměstnance zaměstnavatele, proti kterému nelze vést insolvenční řízení²⁾.

(2) Zákon se dále nevztahuje na zaměstnance, kteří byli vysláni k výkonu práce do České republiky, pokud jejich zaměstnavatel je usídlen mimo území některého členského státu Evropské unie.

(3) Zákon se rovněž nevztahuje na zaměstnance, který byl v rozhodném období zaměstnancem zaměstnavatele, který je v platební neschopnosti, a současně v tomto rozhodném období byl členem jeho statutárního orgánu nebo osobou, která má rozhodující vliv na činnost zaměstnavatele, a měl u tohoto zaměstnavatele nejméně 25% majetkovou účast.

(4) Uplatní-li zaměstnanec mzdový nárok před tím, než stát převezme dluhy zaměstnavatele nebo se za ně zaručí, jeho nárok nezaniká ani poté, kdy stát tyto úkony ve vztahu k právnické osobě provede.

§ 3

(1) Pro účely tohoto zákona

- a) se zaměstnancem rozumí fyzická osoba, která je nebo byla u zaměstnavatele v pracovním poměru nebo se kterou sjednal zaměstnavatel dohodu o provedení práce, pokud tato dohoda zakládá podle zákona upravujícího nemocenské pojištění účast na nemocenském pojištění, anebo dohodu o pracovní činnosti, na jejichž základě jí vznikly v rozhodném období mzdové nároky nevyplacené zaměstnavatelem,
- b) se mzdovými nároky rozumějí mzda nebo plat, jejich náhrady a odstupné, které zaměstnanci náležejí z pracovního poměru, nebo odměna, popřípadě její náhrada, která zaměstnanci náleží podle dohody o provedení práce za podmínek stanovených zákonem upravujícím nemocenské pojištění nebo dohody o pracovní činnosti, jejichž výplatu neprovedl zaměstnavatel, který je v platební neschopnosti,
- c) je zaměstnavatel v platební neschopnosti, jestliže neuspokojil splatné mzdové nároky zaměstnanců, a to dnem následujícím po dni, kdy na něho bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení, anebo dnem následujícím po dni, kdy bylo oznámeno zahájení insolvenčního řízení příslušným soudem v České republice, nebo u nadnárodního zaměstnavatele také dnem, od kterého je považován za platebně neschopného v jiném členském státě Evropské unie podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{5a)},
- d) je nadnárodním zaměstnavatelem zaměstnavatel, který vedle provozování činnosti na území České republiky provozuje činnost na území nejméně jednoho dalšího členského státu Evropské unie,
- e) se splatným mzdovým nárokem rozumí mzdový nárok, který nebyl uspokojen v termínu výplaty podle zákoníku práce²⁰⁾,
- f) se rozhodným obdobím rozumí kalendářní měsíc,
 - 1. ve kterém bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení,
 - 2. ve kterém bylo oznámeno zahájení insolvenčního řízení²¹⁾, nebo
 - 3. od kterého je nadnárodní zaměstnavatel považován za platebně neschopného v jiném členském státě Evropské unie,

jakož i 3 kalendářní měsíce předcházející tomuto měsíci a 3 kalendářní měsíce následující po tomto měsíci.

- (2) Vláda může z důvodů zvláštního zřetele hodných prodloužit délku rozhodného období podle odstavce 1 písm. f).

§ 3a

Mzdové nároky zaměstnanců nadnárodního zaměstnavatele, který je v platební neschopnosti, je Úřad práce České republiky – krajská pobočka a pobočka pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) povinna uspokojit pouze tehdy, pokud zaměstnanci tohoto nadnárodního zaměstnavatele v rozhodném období vykonávali práci v České republice.

§ 4

- (1) Zaměstnanec může požádat o uspokojení svých mzdových nároků kteroukoliv krajskou pobočku Úřadu práce nebo kontaktní pracoviště krajské pobočky Úřadu práce. Pokud mzdové nároky uplatňuje zaměstnanec, který se v České republice nezdržuje, je povinen zvolit si v České republice zástupce pro doručování písemností a tuto skutečnost, spolu s číslem účtu vedeným u peněžního ústavu, sdělit krajské pobočce Úřadu práce nebo kontaktnímu pracovišti krajské pobočky Úřadu práce při uplatňování mzdových nároků.
- (2) O nároku rozhoduje Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce, v jejímž obvodu má
- a) sídlo zaměstnavatel, nebo
 - b) nadnárodní zaměstnavatel, který nemá sídlo v České republice, umístěn obchodní závod nebo odštěpný závod.
- (3) Pokud zaměstnanec požádá o uspokojení mzdových nároků krajskou pobočku Úřadu práce, která není místně příslušná podle odstavce 2, nebo kontaktní pracoviště krajské pobočky Úřadu práce, tato krajská pobočka Úřadu práce nebo toto kontaktní pracoviště krajské pobočky Úřadu práce postoupí žádost místně příslušné krajské pobočce Úřadu práce.
- (4) Informace o zaměstnavateli, jehož zaměstnanci mohou uplatnit své mzdové nároky u krajské pobočky Úřadu práce nebo kontaktního pracoviště krajské pobočky Úřadu práce současně s informací o lhůtě, ve které mohou zaměstnanci tyto nároky uplatnit, zveřejní Úřad práce České republiky způsobem umožňující dálkový přístup neprodleně poté, co se o platební neschopnosti dozví.
- (5) Mzdové nároky může zaměstnanec uplatnit nejpozději do 5 měsíců a 15 dnů následujících ode dne, kdy bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení nebo oznámeno zahájení insolvenčního řízení, nebo u nadnárodního zaměstnavatele ode dne zveřejnění rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení u příslušného orgánu v jiném členském státě Evropské unie podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{5a}), jsou-li splněny další podmínky stanovené tímto zákonem. Jestliže v této lhůtě zaniklo moratorium vyhlášené před zahájením insolvenčního řízení nebo soud rozhodl o insolvenčním návrhu jinak než vydáním rozhodnutí o úpadku, lhůta končí dnem zániku moratoria nebo dnem právní moci rozhodnutí soudu. Není-li nárok na uspokojení mzdových požadavků uplatněn v této lhůtě, zaniká. Právo zaměstnance na uplatnění těchto mzdových nároků u soudu tím však není dotčeno.
- (6) Vláda může z důvodů zvláštního zřetele hodných lhůtu podle odstavce 5 prodloužit.

§ 5

- (1) Mzdové nároky může zaměstnanec uplatnit nejvýše v rozsahu odpovídajícím splatným mzdovým nárokům za 3 kalendářní měsíce rozhodného období. Po uspokojení alespoň části uplatněných mzdových nároků může Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce uspokojit další mzdové nároky téhož zaměstnance uplatněné vůči témuž zaměstnavateli až po uplynutí kalendářního měsíce, v němž uplynulo 12 měsíců od posledního měsíce, za který byl mzdový nárok žadatele Úřadem práce České republiky uspokojen.
- (2) Celková výše mzdových nároků vyplacených 1 zaměstnanci, včetně doplatku podle § 9 odst. 7, nesmí překročit

za 1 měsíc jeden a půl násobek rozhodné částky. Rozhodnou částku vyhláší a zveřejní Ministerstvo práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv vždy s účinností od 1. května kalendářního roku na dobu 12 kalendářních měsíců, a to ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství za předchozí kalendářní rok. Vychází se z rozhodné částky platné v den vyhlášení moratoria před zahájením insolvenčního řízení nebo v den oznámení o zahájení insolvenčního řízení.

§ 6

(1) Zaměstnanec uplatní mzdové nároky u krajské pobočky Úřadu práce nebo kontaktního pracoviště krajské pobočky Úřadu práce písemnou žádostí. V žádosti zaměstnanec uvede zejména své jméno, rodné číslo nebo datum narození, adresu bydliště, označení zaměstnavatele, sídlo nebo místo jeho podnikání nebo jeho bydliště, výši uplatňovaných mzdových nároků, údaje potřebné pro výpočet daně z příjmů, kalendářní měsíce rozhodného období, za které uplatňuje mzdové nároky, a způsob jejich výplaty, případně označení účtu u peněžního ústavu, na který by částka odpovídající výši mzdových nároků měla být bezhotovostně převedena, a označení zdravotní pojišťovny, v jejíž prospěch se provádí odvody podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾ Součástí žádosti mohou být i doklady, kterými může být prokázána výše uplatňovaných mzdových nároků. Při uplatnění mzdových nároků je zaměstnanec povinen prokázat dobu trvání pracovního poměru, dohody o provedení práce²⁰⁾ nebo dohody o pracovní činnosti.

(2) Uplatnil-li zaměstnanec nárok podle § 324a zákoníku práce, uvede v žádosti podle odstavce 1, zda byl ručitelem uspokojen a v jaké výši, a dále uvede identifikační údaje ručitele. Zaměstnanec je povinen informovat krajskou pobočku Úřadu práce nebo kontaktní pracoviště krajské pobočky Úřadu práce o těchto skutečnostech i v případě, že nastanou po podání žádosti.

§ 7

(1) Krajská pobočka Úřadu práce místně příslušná podle § 4 odst. 2 neprodleně od uplatnění mzdových nároků alespoň jedním ze zaměstnanců písemně vyzve zaměstnavatele, aby nejpozději do 7 dnů od doručení výzvy předložil písemný seznam dlužných mzdových nároků všech svých zaměstnanců za rozhodné období. Zaměstnavatel je povinen této výzvě v uvedené lhůtě vyhovět a současně krajské pobočce Úřadu práce prokázat, zda provedl v rozhodném období u zaměstnance srážky a odvody podle zvláštních právních předpisů⁹⁾, a poskytnout údaje nutné pro výpočet jejich výše.

(2) Povinnost podle odstavce 1 má osoba s dispozičním oprávněním podle insolvenčního zákona (dále jen „osoba s dispozičním oprávněním“).

§ 8

(1) Souhlasí-li výše mzdových nároků a doba, za kterou zaměstnanec uplatňuje mzdové nároky, s písemným vykázáním dlužných mzdových nároků provedeným osobou s dispozičním oprávněním, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce do 10 pracovních dnů od předložení tohoto vykázání osobou s dispozičním oprávněním oznámí zaměstnanci termín, způsob jejich uspokojení a údaj o období, za které mzdové nároky uspokojí, a dá peněžnímu ústavu příkaz k úhradě.

(2) Uplatnil-li zaměstnanec mzdové nároky ve lhůtě podle § 4 odst. 5 a od písemného vykazání dlužných mzdových nároků osobou s dispozičním oprávněním uplynulo více než 10 pracovních dnů, oznámí Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce zaměstnanci termín, způsob uspokojení nároků a údaj o období, za které mzdové nároky uspokojí, a dá peněžnímu ústavu příkaz k úhradě do 10 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel žádost zaměstnance.

§ 8a

(1) Uplatnil-li zaměstnanec mzdové nároky a osoba s dispozičním oprávněním potvrdila mzdové nároky zaměstnance včetně částek, které nelze podle tohoto zákona považovat za mzdové nároky, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce tyto částky z celkové výše uplatněných mzdových nároků odečte a zbývající část mzdových nároků zaměstnanci přizná.

(2) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce předá peněžnímu ústavu příkaz k úhradě přiznaných mzdových nároků nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jejich přiznání.

§ 9

(1) Nesouhlasí-li výše zaměstnancem uplatňovaných mzdových nároků za 1 měsíc s vykazáním předloženým krajské pobočce Úřadu práce osobou s dispozičním oprávněním, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce rozhodne o přiznání mzdového nároku zaměstnance za tento měsíc v prokázané výši. Nelze-li výši mzdového nároku podle věty první prokázat, přizná Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdový nárok ve výši odpovídající minimální mzdě platné ke dni vyhlášení moratoria před zahájením insolvenčního řízení nebo ke dni oznámení o zahájení insolvenčního řízení.

(2) Nesouhlasí-li doba, za kterou zaměstnanec uplatňuje mzdové nároky, s údaji uvedenými osobou s dispozičním oprávněním, uspokojí Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdové nároky pouze za dobu, která je nesporná.

(3) Jestliže osoba s dispozičním oprávněním nesplnila povinnosti uvedené v § 7 a zaměstnanec při uplatnění mzdových nároků předložil doklady, které jejich výši, jakož i dobu, za kterou je uplatňuje, prokazatelně osvědčují, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce rozhodne o přiznání mzdových nároků za dobu a ve výši, kterou uplatnil zaměstnanec.

(4) Jestliže osoba s dispozičním oprávněním nesplnila povinnosti uvedené v § 7 a zaměstnanec při uplatnění mzdových nároků nepředložil doklady, které jejich výši prokazatelně osvědčují, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce rozhodne a přizná zaměstnanci měsíční mzdový nárok ve výši částky rovnající se minimální mzdě platné ke dni vyhlášení moratoria před zahájením insolvenčního řízení nebo ke dni oznámení o zahájení insolvenčního řízení.

(5) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce podle odstavce 1 nebo 4 přizná zaměstnanci měsíční mzdový nárok ve výši částky rovnající se minimální mzdě i v případě, kdy zaměstnanec nevykonával v kalendářním měsíci práci v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby^{11a}), avšak pouze za

předpokladu, že poměrný mzdový nárok odpovídající kratší odpracované době této částky dosáhne nebo ji převyší. Jestliže zaměstnanec, jemuž je přiznáván mzdový nárok podle odstavce 1 nebo 4, uplatňuje nižší částku, než činí minimální mzda, přizná mu Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdový nárok nejvýše v uplatněné výši.

(6) Není-li splněna některá ze zákonných podmínek pro uplatnění mzdových nároků, Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce žádost zamítne.

(7) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce opětovně rozhodne o mzdových nárocích nejpozději do 10 pracovních dnů, jestliže zaměstnanec dodatečně prokáže dobu, za kterou mzdové nároky uplatňuje nebo je dodatečně prokáže ve výši rozdílu mezi poskytnutou částkou a jejich skutečnou výší. Tyto nároky musí však zaměstnanec prokázat nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavců 1 až 4, jinak vůči Úřadu práce České republiky zanikají.

(8) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce předá peněžnímu ústavu příkaz k úhradě nejpozději do 5 pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 a 7.

§ 10

(1) Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce před uspokojením mzdových nároků podle § 8 z nich provede srážky a odvody podle zvláštních právních předpisů⁹⁾, které měl provést zaměstnavatel za zaměstnance za příslušná měsíční období. Jestliže Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce rozhodl o mzdovém nároku podle § 8a a 9, provede srážky a odvody podle zvláštních právních předpisů z přiznaného mzdového nároku.

(2) Z přiznaného mzdového nároku odečte Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce před provedením srážek a odvodů podle odstavce 1 mzdové nároky v rozsahu, v jakém byl zaměstnanec uspokojen z ručení podle zákoníku práce²²⁾.

(3) Krajská pobočka Úřadu práce současně písemně oznámí nejpozději do dne výplaty částek odpovídajících mzdovým nárokům příslušné správě sociálního zabezpečení výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a příslušné zdravotní pojišťovně výši pojistného na veřejné zdravotní pojištění, datum úhrady a údaje o zaměstnavateli, za jehož zaměstnance uvedené pojistné Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce odvedl. Odvádí-li toto pojistné z příjmů zaměstnanců, které zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval, oznámí též výši vyměřovacích základů jednotlivých zaměstnanců.¹²⁾ Při postupu podle § 8a a 9 má Úřad práce České republiky postavení plátce daně.

(4) Krajská pobočka Úřadu práce oznámí bez zbytečného odkladu zaměstnavateli, kterým zaměstnancům a v jaké výši Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdové nároky uspokojil.

§ 11

(1) Krajská pobočka Úřadu práce oznámí bez zbytečného odkladu soudu, kterým zaměstnancům a v jaké výši Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce mzdové nároky uspokojil.

(2) Jestliže Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce neuspokojil mzdové nároky ve výši uplatňované zaměstnancem nebo mzdové nároky nepřiznal vůbec, může je zaměstnanec uplatnit spolu s dalšími peněžitými pohledávkami, které má vůči zaměstnavateli, v insolvenčním řízení.

(3) Na Úřad práce České republiky přechází do výše vyplacených a odvedených peněžních prostředků (§ 8 až 10) mzdový nárok zaměstnance, který má vůči zaměstnavateli. Bylo-li vydáno rozhodnutí o úpadku zaměstnavatele, uplatní Úřad práce České republiky tyto pohledávky v insolvenčním řízení.

§ 12

(1) Není-li dále stanoveno jinak, zaniká povinnost zaměstnavatele uhradit Úřadu práce České republiky finanční prostředky vyplacené zaměstnanci podle tohoto zákona, a částky odpovídající srážkám a odvodům, které Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce odvedl podle zvláštních právních předpisů, v rozsahu, v němž tyto pohledávky nebyly uspokojeny v insolvenčním řízení, dnem právní moci usnesení, jímž se insolvenční řízení končí.

(2) Zaměstnavatel je povinen uhradit Úřadu práce České republiky finanční prostředky vyplacené zaměstnanci podle tohoto zákona a částky odpovídající srážkám a odvodům, které Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce odvedl podle zvláštních právních předpisů, v případech, kdy soud pravomocně

a) rozhodl o insolvenčním návrhu jinak než vydáním rozhodnutí o úpadku,

b) rozhodl o tom, že dlužník není v úpadku,

c) zrušil konkurs z jiného důvodu než po splnění rozvrhového usnesení nebo proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující,

a to do 15 pracovních dnů ode dne, kdy byl krajskou pobočkou Úřadu práce písemně vyzván k jejich úhradě.

(3) Zaměstnavatel je též povinen uhradit Úřadu práce České republiky finanční prostředky vyplacené zaměstnanci podle tohoto zákona a částky odpovídající srážkám a odvodům, které Úřad práce České republiky prostřednictvím krajské pobočky Úřadu práce odvedl podle zvláštních právních předpisů, v případě, že moratorium vyhlášené před zahájením insolvenčního řízení zaniklo aniž bylo zahájeno insolvenční řízení, a to do 15 pracovních dnů ode dne, kdy byl krajskou pobočkou Úřadu práce písemně vyzván k jejich úhradě.

(4) Jestliže zaměstnavatel neuhradil Úřadu práce České republiky finanční prostředky ve lhůtě uvedené v odstavcích 2 a 3, je v prodlení. Po marném uplynutí této lhůty je povinen uhradit úroky z prodlení.

§ 13

(1) Osoba s dispozičním oprávněním, která vykazala dlužné mzdové nároky podle § 7, je povinna uhradit Úřadu práce České republiky vyplacené a odvedené peněžní prostředky, jestliže byly zaměstnanci přiznány a poskytnuty na základě nesprávného vykazání dlužných mzdových nároků osobou s dispozičním oprávněním, nebo jestliže byly poskytnuty z tohoto důvodu v částce vyšší, než zaměstnanci náležely. Tyto částky je povinna uhradit do 3 týdnů

ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděla.

(2) Pokud osoba s dispozičním oprávněním neprávem vyplacené a odvedené peněžní prostředky podle odstavce 1 nevrátí, vydá krajská pobočka Úřadu práce rozhodnutí o povinnosti je vrátit.

(3) Nárok na vrácení peněžních prostředků podle odstavce 1 zaniká uplynutím 5 let ode dne, kdy byly vyplaceny.

§ 14

(1) Zaměstnanec je povinen bez zbytečného odkladu vrátit Úřadu práce České republiky vyplacené mzdové nároky nebo jejich část, pokud věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky poskytnuté neprávem nebo o částky omylem vyplacené.

(2) Pokud zaměstnanec nevrátí vyplacené mzdové nároky nebo jejich část podle odstavce 1, vydá krajská pobočka Úřadu práce rozhodnutí.

(3) Nárok na vrácení peněžních prostředků podle odstavce 1 zaniká uplynutím 5 let ode dne, kdy byly vyplaceny.

§ 14a

(1) Ministerstvo práce a sociálních věcí sdělí na žádost subjektů z členských států Evropské unie, které uspokojují mzdové nároky zaměstnanců zaměstnavatele v platební neschopnosti, informace^{5a)} týkající se úhrady nesplacených mzdových nároků zaměstnanců nadnárodního zaměstnavatele v rámci řízení podle tohoto zákona.

(2) Státní orgány, obce a kraje a jejich orgány, další právnické a fyzické osoby sdělují na výzvu příslušné krajské pobočky Úřadu práce a Ministerstvu práce a sociálních věcí bezodkladně a bezplatně údaje rozhodné pro uspokojování mzdových nároků zaměstnanců podle tohoto zákona; mohou tak učinit způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 15

Úřad práce České republiky neposkytuje plnění podle tohoto zákona mimo území České republiky.

§ 16

Ustanovení tohoto zákona se použijí i v případech, ve kterých ke dni účinnosti tohoto zákona neuplynuly 3 měsíce ode dne podání návrhu na prohlášení konkursu.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

§ 18

V § 5 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Mzdové nároky zaměstnanců vyplacené úřadem práce podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů se považují za příjmy zúčtované zaměstnavatelem zaměstnanci, a to v rozsahu, ve kterém je zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

§ 19

V § 3 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb., se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Pro účely pojistného na všeobecné zdravotní pojištění se mzdové nároky zaměstnanců vyplacené úřadem práce podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů považují za příjmy zúčtované zaměstnavatelem zaměstnanci, a to v rozsahu, ve kterém je zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval. Tyto příjmy jsou vyměřovacím základem zaměstnanců pro daný kalendářní měsíc, případně jeho poměrnou částí, pokud zaměstnavatel vyplatil zaměstnancům mzdu pouze za část měsíce.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

§ 20

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb. a zákona č. 18/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 16 odst. 4 se na konci písmene ch) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) za něž byly podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů vyplaceny mzdové nároky v nižší částce, než náležely.“.

2. V § 37 odst. 4 se doplňuje věta třetí, která zní: „Ke mzdovým nárokům podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů se přihlíží v kalendářním měsíci, v němž byly vyplaceny, pokud trvá pracovněprávní vztah, z něhož tyto nároky vznikly.“.

3. V § 47 odst. 1 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Jde-li však o mzdové nároky podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, zahrnují se do příjmu v kalendářním roce, v němž byly vyplaceny.“.

4. V § 76 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „přitom se nevyžaduje, aby ke splnění podmínek stanovených v § 2 odst. 2 písm. c) tohoto předpisu došlo v souvislosti se snížením nejvyšší přípustné expozice.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

§ 21

V § 5 odst. 4 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., se na konci doplňují tato slova: „a jde-li o mzdové nároky podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnost zaměstnavatele a o změně některých zákonů v tom kalendářním čtvrtletí, v němž byly vyplaceny.“.

ČÁST SEDMÁ

Účinnost

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, s výjimkou části páté bodu 4, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele.

²⁾ § 6 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{5a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení.

^{5b)} Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Občanský soudní řád.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve

znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

^{11a)} § 79 zákoníku práce.

¹²⁾ § 5 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 5 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{18a)} § 68 odst. 3 písm. f) obchodního zákoníku.

²⁰⁾ § 67, 141 a 144 zákoníku práce.

²¹⁾ § 101 insolvenčního zákona.

²²⁾ § 324a zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.